

Osio 5. Naisen seksuaalisuus ja kehollisuuden aarteet

Tämä tabuaihe vaatii oman osionsa, jotta pääsemme syventymään naisessa vaiennettuun, herkkään mutta äärettömän voimalliseen ja transformatiiviseen ainekseen, nimittäin sisäisestä pyhästä feminiinistä kumpuvaan seksuaalisuuden ja aistillisuuden maailmaan. Olemme joutuneet naisina piilottelemaan itseämme jo iät ja ajat sekä syvästi tuntevina, mutta myös kehollisina olentoina. Meillä on kaipaus ja kutsu vapautua häpeän kahleista ja meillä on siihen myös kyky ja voima! Syvimmillään se on luvan antamisesta itselle.

Usein halumme vapautua syytty turhautumisen, surun ja vihan kautta eläväksi, jolloin vihdoinkin julistamme totuutta: olemme naisia, joilla on lupa nautintoon, lupa olla kehollisesti syvästi yhteydessä itseemme sen kaikissa ilmenemisen muodoissaan ja lupa luoda elämäämme kokonaisina luojaolentoina piilottelematta yhtäkään puoltamme.

Käytämme suunnattoman paljon energiaa siihen, että koitamme sovittaa itsemme normeihin. Riittää! sisäisyytemme huutaa. On aika polkea jalkaa ja lopettaa nöyristely. Riisumme yltämme vääränlaisen kiltteyden puvun ja tulemme vihdoinkin näkyväksi. Nainen, sinussa on voima!

Tietoinen parisuhde avaa portteja aistillisen kehokokonaisuuden oivaltamiseen ja seksuaalisen kanssakäymisen totuuteen. Se peilaa sisäisiä esteitämme ja avaa kauniit, syvät, ekstaattiset virrat. Kyse ei ole vain seksuaalisuudesta sellaisenaan, vaan tietoisuuden tilasta – seksuaalisesta viisaudesta, joka asuu naisen perustavanlaatuisessa olemuksessa.

Nykymaailmassa kohtaamme edelleen hyvin pinnallisia kehoikäsiä. Joudumme keskustelemaan kehopositiivisuudesta, sillä olemme täysin harhateillä. Emme enää muista, kuinka kaunis ja delikaatti kehomme on, juuri sellaisenaan. Sen ydinessensi ei koskaan katoa mihinkään, on ulkomuotomme runsas tai ei, muhurainen, muodokas, ohukainen tai kulmikas. Nainen on kauneimmillaan, kun hän on sinut itsensä ja myös kehonsa kanssa. Minkä muotoinen tai näköinen nainen tahansa on erittäin puoleensavetävä, kun hän on saanut yhteyden takaisin kehoonsa. Silloin hän nimittäin muistaa totuuden; olen elämän lapsi, rakastettu kaikessa ainutlaatuisuudessani.

Photo by Vaiva Zernosekovaite on Pixabay.com

Unohduksen tilassa emme salli itsellemme nautintoa. Odotamme valitettavan usein, että toinen ihminen täyttää sen, minkä meidän on tarkoitus täyttää itse. Tästä syystä ajaudumme vain kauemmas itsestämme. Kun taas olemme kehoillisesti ytimessämme, vastaanottaminen lähtee oikeasta kohdasta. Silloin

toisen ihmisen energettinen kosketus saa vedet virtaamaan vuolaana, mannerlaatat järisemään – luonto naisessa herää pyhään ja villiin tanssiinsa. Niin kauniin herkkä ja runsaustietoinen kehohjärjestelmämme on, kun vain alamme kohtelevaan sitä kunnioittavalla tavalla.

”Elämä on pyytänyt sinulta paljon. Se on venyttänyt sinut ääri rajoillesi ja vaatinut vieläkin lisää. On ollut pimeät yöt, polttavat aamut ja silti se ei lakkaa pyytämästä vielä vähän. Milloin on minun vuoroni, kysyt. Milloin minä saan levätä levollisuudessa, hengittää vapaasti tuulissa. Ottaa vastaan hyvää, olla kepeässä virrassa. Milloin saan huutaa ulos kaiken katkeruuteni ja vihani ja raivoni, lyödä jalkani maahan niin että järisee. Milloin saan antautua kokonaan ja syöstä sisältäni kaiken rakkauden, mitä olen piilotellut häpeissäni ja mikä on ollut tälle maailmalle liikaa. Milloin saan sammuttaa janoni, täyttää maljani sillä elämän täyteläisyydellä mikä minulle kuuluu.

Kerron sinulle, että aikasi on tullut.”

Naisen seksuaalisuuteen liittyy paljon häpeää. Tämäkin on patriarkaatin nousun tulosta. Patriarkaattinen järjestys on syvällä yhteiskuntajärjestelmässämme ja se on niin normalisoitunut, että se saa toimia omassa hiljaisessa vallassaan. **Ainoa voima, joka tuon vääristyneen voi ajaa alas rakentaaksemme uutta tasapainoa, on tietoisuuden valo.**

[Patriarkaatti määritellään ideologiaksi, joka ylläpitää miesten systeemistä ylivaltaa naisiin nähden, oikeuttaa miesten paremmuuden ja hylkää tasavertaiset rakenteet sekä julkisella että yksityisellä elämänalueella. Se sisältää uskon, että miehillä pitäisi olla

valta perheessä ja yhteiskunnassa, mikä johtaa naisiin kohdistuvan väkivallan hyväksymiseen keinona säilyttää miesvalta.

Tekoilyn luoma määritelmä perustuu: Aggression and Violent Behavior, 2013. Lähde: www.sciencedirect.com]

On tärkeää selkiyttää, että tässä ei ole kyseessä asetelmasta miehet vastaan naiset, vaikka asiasta puhutaankin sukupuolisilla nimityksillä. Psykeen maailmassa sekä miehissä, että naisissa on maskuliini- ja feminiinienergiaa. Kaikissa meissä on jossain määrin patriarkaalista, tulehtunutta nostetta ja siitä käsin toimimista, sillä sellaiseen maailmaan ja ihmiskuntaan olemme ehdollistuneet. Erilaisissa yhteisöissä elämäni varrella on vastaan tullut monia naisia, jotka puhuvat ja käyttäytyvät 'kuin nainen' (tämä on siis opittua roolia, joka perustuu yleisesti hyväksytyihin sosiaalisiin normeihin), mutta pinnan alla elää käsitysmaailma, usein hyvin alitajuisena, joka hylkää feminiinin itsessään ja kohottaa miestä jalustalle valtiaana, hallitsijana ja tahdinsanelijana.

Tällöin sisäinen maskuliini pitää sisäistä feminiiniä epäterveellä tavalla alisteisessa asemassa. Silloin nainen saattaa antaa hiljaista hyväksyntää miehen ylivalle ja oikeuttaa jopa kaltoinkohtelun, varsinkin jos vaakalaudalla on naisen oma egoistinen pyrkimys kuten statuksen tai sosiaalisen aseman säilyttäminen. Olen kerran joutunut tilanteeseen, jossa kanssasisareni poistui viereltäni tunne- ja henkisellä tasolla ja jopa sanojen tasolla täysin, kun jouduin miehen emotionaalisesti kaltoinkohtelemaksi ja tämä mies oli osa hänen omaa ulkoista valtakontrollirakennelmaa. Tähän rakennelmaan kuului tietyt sosiaaliset piirit, tietty ympäristö ja tietty identiteetti, joka olivat nyt kokemukseni kautta uhattuna. Onneksi olin jo itsessäni niin tietoinen, että osasin heti suojata itseäni muodostamalla uusia rajoja tässä kanssasisaruuden

suhteessa. Tällaiset epäterveet "lonkerot" luikertelevat aivan arkisessa maailmassamme niin salakavalasti, että omien vaistojen ja intuition virittäminen on mielettömän tärkeää. Näitä asioita ei nimittäin aina napata kiikkiin pelkän loogisen ajattelun turvin.

Photo by Julie Arens on Pixabay.com

Toinen asia, mikä on tärkeää tähdentää, on se, että väkivallalla on monia muotoja. Vaarallisin muoto on se, joka ei näy selkeästi ulospäin, jota ei voi sormella helposti osoittaa, kuten esimerkiksi pitkäjänteinen, strateginen ja paatunut manipulointi.

Väkivaltaa on myös gaslighting eli eräänlainen sumutus, joka mitätöi koetun todellisuuden. Se on tunteiden ja kokemusten ohittamista, kieltämistä ja manipulointia.

Syynä on se, ettei ihminen, yhteisö, organisaatio tai toimielin halua eikä raukkamaisuudestaan kykene, syystä tai toisesta, myöntää omaa osaansa jonkin sellaisen luomisessa, mikä ei ole moraalisesti tai eettisesti hyväksyttävää.

Väkivaltaa on kaikenlainen kohtaamattomuus, selkään puukottaminen ja maton vetäminen jalkojen alta, pienessä ja isossa mittakaavassa. Se voi olla myös välillistä. Joku toimielin tai vaikkapa yritys, jolla on vaikutusvaltaa, laittaa liikkeelle sellaisen aloitteen tai vireille sellaisen toimenpiteen, joka aiheuttaa ketjun toisessa päässä esimerkiksi ihmisoikeusloukkauksia tai luonnon tuhoa.

Meidän tulee ymmärtää, että myös luonto ja eläimet ovat ihmisen väkivallan kohteena, puhutaan nyt vaikkapa luvattomista avohakkuista tai lannoitteiden laskemisesta mereen. Jokainen elävän elämän muoto merkitsee, eikä ihminen ole yhdenkään yläpuolella.

Isävaltainen syväkulttuuri ei ole tunnustettu ideologia, sillä vahvasti tästä haavoittuneisuuden tilasta toimivat ihmiset ja organisaatiot ovat sitoneet turvansa (mm. raha, sosiaalinen status) tähän järjestykseen ja tiedämme, että jos lähdemme kyseenalaistamaan turvaa, joka sijaitsee ihmiskunnan juuressa, koetaan että selviytymistä uhataan.

Siksi tervehtyminen tapahtuukin yksilön itsensä oivaltamisen matkan kautta. Jokaisen tulee oivaltaa täysivaltaisuutensa ja löytää turva sisältään, ainoasta olevaisesta. Organisaatiot muotoutuvat uudelleen yksittäisten ihmisten heräämisen kautta. Syntyy tietoisempia yhteisöjä, joissa ei ole tilaa toksisille hierarkioille.

Photo by Pexels Pixabay.com

Nainen on unohtanut tarpeensa seksuaalisena olentona tämän välineellistämisen kulttuurin nousun tuloksena. Tuo feminiinisen kokonaisuuden osa on peittyneet häpeään ja syntisyyden verhoon.

Aidoimmillaan kyse on niin valtavan herkistä ja haavoittuvista asioista, että tämä aspektimme piiloutuu hetkessä ja eikä enää uskalla tulla esiin. Tämä itsensä hylkääminen tapahtuu jo hyvin varhaisissa vaiheissa elämäämme.

Mutta paljon on tehtävissä tässä ja nyt, olemme valmiita eheytyämään ja löytämään itsemme kokonaisena uudelleen. Tarvitsemme ensinnäkin korjaavia kokemuksia. Tietoisien parisuhteen kautta on mahdollista yhdistyä kehollisuuteen yhä syvemmin ja kehollisuuden kautta taas syvemmälle henkisiin ja psyykkisiin aspekteihimme. Tietoinen suhde peilaa alkuperäistä olemustamme seksuaalisina olentoina, mutta myös energian tasolla

tapahtuvaa antamisen ja vastaanottamisen periaatetta. Tietoinen kumppani ja tietoisien parisuhteen syvä kohtaaminen saa naisen kääntämään katseen itseensä ja löytämään henkilökohtaisen matkansa yhä syvemmältä myös seksuaalisessa kontekstissa, joka on osa pyhää feminiinistä, mutta vaiennettua kokemusta. Hiljalleen hän vapautuu luonnollisuuteensa.

Tämä vapautuminen tasapainottaa psyykettä ja on tie tulla yhteyteen jumalalliseen itseensä. Sen sijaan, että naisen vapaa seksuaalinen ilmaisu olisi jotenkin rietasta tai hävytöntä, niin kuin se monesti vielä nähdään, oivallamme, että kyseessä onkin varsin ihastuttava ja kaunis feminiinisen voiman ilmentymä, joka herättää koko luonnon eloon! Se on valon säteilyä, se ravitsee elämää. Vapautunut seksuaalinen ilmaisu vapauttaa nautintoon yleisesti, se vapauttaa elämään. Tulemme takaisin intiimiin yhteyteen itsemme kanssa ja saamme huomata, että se on syvyydeltään loppumaton.

Elämän rikkaus on kaikkiaan syvyyssuuntaista, eikä elämää ei ole tarkoitettu elettäväksi pinnalla ja kiiltokuvissa. Rosoisuus tekee siitä ihanan yllätyksellistä, vapauttavan epärationaalista sekä luovaa kakofoniaa, joka on sielun musiikkia! Tuo musiikki kutsuu kokonaista esiin, siis sellaista naista, joka ilmentää itseään niin fyysisessä että henkisessä värikirjossaan täysin vapautuneesti.

On aika kyseenalaistaa seksuaalisuuteen ja seksuaaliseen kanssakäymiseen liitetyt ihanteet ja uskomukset. Naisen autenttinen käyttäytyminen seksuaalisen kanssakäymisen kontekstissa voi olla jopa nyky naisen, saati miehen silmissä suorastaan 'rumaa ja ruokotonta'. Autenttinen ilmaisu tässä ei tunne rajoja, vaan se on rakkauden ja ilon yltäkylläistä ilmaisua. Se ei ole aikuisviihdeteollisuuden kauniita siloteltuja pintoja tai virheettömiä eleitä. Se ei ole varsinkaan johdonmukaista tai loogista kerta toisensa jälkeen samaa

kaavaa toteuttavaa lauantai illan aikataulutettua ohjelmaa. Se ei ole teknistä halujen tyydytystä, vaan ihmetystä ja taidetta. Seksuaalinen kanssakäyminen parhaimmillaan perustuu syvän turvan ja luottamuksen kokemukseen sekä omassa itsessä että kumppanin kanssa ja juuri se antaa luvan tutkia koko seksuaalista potentiaalia ja sen alkuperäistä olemusta elämän perustavanlaatuisena alkuvoimana.

Photo by Mohammed Chermi on Pixabay.com

Tietoisen kumppanin tapaaminen on kutsu syvemmälle intiimiyden kokemiseen. Tietoisessa parisuhteessa intiimiyys näyttäytyy aivan uudella tavalla. Kanssakäyminen avaa portteja sekä keholliseen että jumalalliseen. Tässä kahden ihmisen pyhässä tilassa tullaan henkisesti, psyykkisesti ja emotionaalisesti niin lähelle toista, että syntyy valtava halu antautua, sekä toiselle että elämälle. Silloin taivaat aukenevat. Se on ekstaattisinta mitä kahden välillä voi kokea. Saamme ymmärryksen, mitä on olla yhtä aikaa sekä

kehossa, että ajattomuudessa ja paikattomuudessa. Olemme tässä ja samalla osa suurempaa.

Emme tarvitse mitään erityistaitoja tai tietoja. **Kyse on ainoastaan läsnäolosta, autenttisesta olemuksesta.** Se on energia mikä välittyy. Se on toinen juuri sellaisenaan, mitään lisäämättä tai vähentämättä, joka kohottaa nirvanan reunamille. Palaset loksahdavat paikoilleen. Siinä asuu nautinto, kun ihminen saa antautua henkisillä tasoilla toiselle, toisen syliin. Antaa kaikki, kokonaisen tuntemani minän toiselle vertaiselleen, ehdottoman luottamuksen tilassa.

Tietoisessa parisuhteessa päästään vapauttamaan sisäistä totuudellista feminiiniä seksuaalisen kanssakäymisen kautta yhä syvemmältä. Terveellä maskuliinilla on avain lukkoon. Yhdessä he astuvat paratiisiin ja saavat nauttia paratiisin hedelmistä. Mitä enemmän maskuliini antaa feminiinille (aitoa kohtaamista, tunnetason kohtaamista, läsnäoloa), sitä syvemmältä feminiini vapauttaa ja kaunis virta on valmis. Elämänvirta, vastavuoroisuus. Tämän kokemuksen jälkeen nainen muistaa alkuperäisyytensä ja hän ei enää tyydy mihinkään vähempään. Hän ei voi, sillä vähempi tukahduttaa avautuneen seksuaalisenergeettisen virran.

Kyse on sekä energian tason vaihdannasta, että juuri oikeista sanoista ja eleistä juuri oikeaan aikaan. Yksi lause, yksi ele riittää ja nainen avautuu ennennäkemättömällä tavalla sillä noiden sanojen ja eleiden takana on sellaista totuutta, joka porautuu hyvin syvälle sen resonoidessa feminiinin alkuperäisyyden kanssa. Mieheltä tämä tulee luontaisesti, kun hän on fokusoitunut naisen olemukseen täydellä kapasiteetillaan. Hän on tässä omassa maskuliinisessa, luontaisessa roolissaan.

Tietysti myös penetraatio on luonnollisessa osassaan, onhan autenttinen, alkuperäinen feminiini elämän synnyttäjä. Hän on Pyhä kohtu, jonka maskuliini hedelmöittää jumalaisella olemuksellaan.

Rakastelu saa kuitenkin aivan uuden merkityksen. Se ei ole eläimellisten halujen tyydyttämistä, saati addiktioon perustuvaa itsensä harhauttamista. Se ei ole 'pimeän kammarin sänkypuuhiä' tai itsekästä nautinnon jahtaamista. Todellinen Rakastelu tapahtuu ensisijaisesti energeettisellä ja emotionaalisella tasolla. **Sen tarkoitus on kohottaa tietoisuuden tasoa.** Vastavuoroinen syvän tason energia- ja emotiovaihdanta vie miestä ja naista syvemmälle toisiinsa kuin maallinen Rakastelu voi koskaan viedä. Intiimi läheisyys on niin järisyttävää, että se eheyttää syvältä ja saa ihmisen muistamaan jotakin unohdettua. Maallinen Rakastelu on mahdollisesti tämän kaiken maallinen sinetti, mutta ei itseisarvo.

Photo by StockSnap on Pixabay.com